

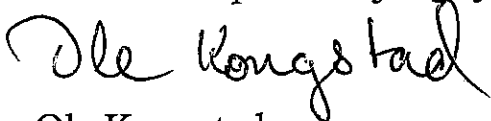
Ljungby 11 augusti 2008

MOTION

I en debattartikel publicerad 11 augusti 2008 i tidningen Smälänningen argumenterar Bror Erik Ekegren för ett industrimuseum i Ljungby. Eftersom jag i huvudsak tycker som Bror Erik så vill jag skriva en motion i artikelns anda. Redan för ungefär tjugo år sedan skrev Per Gustavsson en motion till Ljungbys Kommunfullmäktige för Vänsterpartiet som föreslog inrättandet av ett industrimuseum i Ljungby och då underförstått i Ljungby Stålgjuteris lokaler. Då, i slutet av 1980-talet, var det lite oklart med kv. Aspebackens framtid i centrala Ljungby men eftersom det nu i nya centrumplanen betraktas som ett omvandlingsområde så finns ju alla möjligheter att fundera kring kvarterets framtid – precis som Bror Erik gör i sin artikel. Med anledning av ovanstående och av bifogade kopia så föreslår jag

att Ljungby Kommunfullmäktige tar ett principbeslut om att på sikt inrätta ett industrimuseum i Ljungby och att därför systematiskt börja samla och dokumentera viktiga beslut, metoder och produkter.

För Vänsterpartiet Ljungby

Ole Kongstad

Ett industrimuseum i Ljungby!

Ljungby är en industristad. Här sysselsätter industrier och underleverantörer omkring 40 procent av våra yrkesverksamma, och industrin är en motor för tjänstesektor, handel och service. Detta ger förutsättningarna för Ljungby kommuns verksamhet och sunda ekonomi.

Debatt

Sammantaget är det långt fler, kanske 60 procent av de yrkesverksamma, som på något sätt är beroende av industrin för sin utkomst. Vi är en industristad – och det ska vi vara stolta över!

Rik historia

Vår industri skapas av människor med idéer, mod och tekniskt kunnande. Varje dag tar man beslut, som påverkar oss i regionen. Goda medarbetare, kompetens och ledande eldsjälar krävs för att lyckas i den globala konkurrensen.

Ljungbyindustrierna har en rik och inspirerande historia med personligheter, beslut, konstruktioner och idéer, som varit avgörande för oss alla. Här finns spännande ögonblick och intressanta produkter från de senaste hundra årens utveckling.

Detta bör lyftas fram, så att det kan bli en källa till mod och inspiration för ungdomarna i grundskola och gymnasium, liksom för nya möjliga entreprenörer.

Samla och lagra

För ett par år sedan talades det om att bygga ett industrimuseum i Stålgjuteriets gamla lokaler

närmast ån, vilka blir tomma när företaget om några år kommer att flytta produktionen.

Det är det perfekta stället av många skäl.

Dessvärre kom det grus i det kommunala maskineriet, och de engagerade eldsjälarna slocknade.

Nu behöver vi snabbt ta ett nytt och friskt grepp för att rädda kunskapen om industrins unika historia och produkter från att försvinna.

Detta måste ske medan nyckelpersoner från förra seklet fortfarande finns i livet.

Därför bad jag i våras kommunens kultur- och fritidsnämnd att gå ut och ta initiativ för att systematiskt börja samla, lagra och dokumentera nyckelföremål i vår industrihistoria, vilka annars riskerar att förstöras eller försvinna i glömska.

Det finns redan lämpliga lokaler i kommunens ägo för detta. Målet är att ta vara på förutsättningarna och lägga grunden till ett framtida industrimuseum.

Spetskompetens

Som exempel pekade jag på den helt unika "dator", som på 1950-talet skapades för Trelleborg-plast av ingenjören Herbert Larsson.

Just den här beräkningsmaskinen gav plastföretaget en spetskompetens, som gjorde att man här i Ljungby på 1960- och 70-talen kunde tillverka noskoner för svenska stridsflygplan, något som även medförde annan produktion för försvaret.

Smälningen intervjuade för ett par år sedan konstruktören Herbert Larsson och publicerade en intressant artikel.

Konstruktionen är stor som ett

piano och riskerade för några år sedan att förstöras, varför vi var några stycken som räddade den med tanken att den skulle stå som inspirations- och idékälla på Högskolecentrum.

Detta fungerade inte i praktiken, och datorn finns för närvarande tillfälligt lagrad hos en vänlig fastighetsägare. Där kan den inte stå så länge till.

Kulturnämndens ansvar?

Kulturnämnden kom med ett negativt svar och konstaterade att den inte vill börja samla och dokumentera föremål från vår industris historia.

Nämnden hänvisade till bristande intresse från industriernas sida.

Detta måste vara en felsyn! Vi kan inte lägga över ansvar och initiativ för att bygga upp ett industrimuseum på dagens industri. Deras uppgift är att skapa, producera och sälja morgondagens produkter – och därmed bygga välfärd i regionen. Vi behöver helt andra drivkrafter för att ta kunna fram det nav, som berättar sanningen – och sagan – om Ljungby.

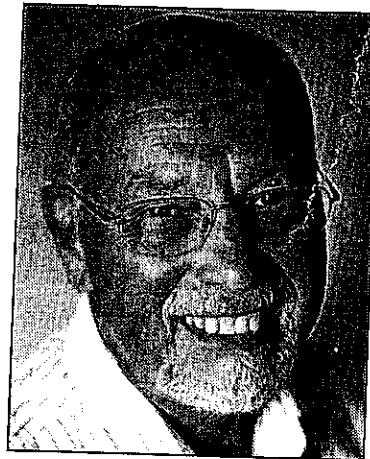
Men vem skall göra det? Hur skall vi ta till vara de unika sammanhangen, föremålen och de utdöende kunskaperna?

"Ljungby is far better"

Hösten 2002 samlade CIL forskare från hela världen för att ge en samlad grund för begreppet informationslogistik.

Här ingick givetvis en presentation av regionens förutsättningar och näringsliv. En amerikansk professor konstaterade under den följande kaffepausen ungefär att:

"Vi forskare känner till Gnosjö-

Bror Erik Ekegren

regionen, men detta är minst lika intressant. Här har ni en koncentration av varumärkesföretag, som finns ute på världsmarknaden, inte bara underleverantörer." Well, I could say that Ljungby is far better..."

Profiler Ljungby

Vi skall med stolthet berätta historien om Ljungby. Det handlar om att profilera Ljungby som en stark industristad, något som våra industrier i dag – och i framtiden – får nytta och glädje av på många sätt, inte bara för rekrytering och marknadsföring.

Profileringen av Ljungby är en kommunal angelägenhet, och jag ber därför våra politiker i fullmäktige att ta upp frågan och ta ett principbeslut för att skapa ett industrimuseum samt att därför systematiskt börja samla och dokumentera viktiga beslut, metoder och produkter.

Elverkets stundande hundraårsjubileum är en lämplig milstolpe att sikta på i planeringen.

BROR ERIK EKEGREN